

627. A mennyben fenn a trónusnál

Vad Péter Zsigmond

1. A menny-be' fenn a tró-nus-nál, a Krisz-tus ér-tem köz-ben jár, Nagy Fő-pap, é-gi ke-ze-

7 sem, Ö-rök-re biz-tos vé-del-mem Mar-ká-ba vés-te ne-ve-met, Szi-vé-be ír-ta, nem fe-led. Ö-rök-ké

14 ő lesz párt-fo-góm, El-né-mul min-den vá-do-lóm, El-né-mul min-den vá-do-lóm.

2. Mikor a Sátán megkísért, És vádol megbánt bűnökért,
Jézusra nézek, áldom őt, A bűneimből megmentőt.
Ő halt meg minden vétkemért, A büntelen a bűnösért, Isten, a bíró fölmentett,
Krisztusra nézve engedett, Krisztusra nézve engedett.
3. Íme, a Bárány, ő van ott, Feltámadt, és üdvöt hozott,
Ő mondta: Megváltód vagyok, Nem vonja vissza, mit adott.
A Bárány vére volt az ár, Őnála többé nincs halál. Krisztusban üdvöm készen vár,
Ott fenn, az Isten trónjánál, Ott fenn, az Isten trónjánál.

